

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – O/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/B

(Cauza C-456/12) ⁽¹⁾

(Directiva 2004/38/CE — Articolul 21 alineatul (1) TFUE — Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre — Beneficiari — Drept de ședere al unui resortisant al unui stat terț, membru al familiei unui cetățean al Uniunii, în statul membru al cărui resortisant este acest cetățean — Întoarcere a cetățeanului Uniunii în acest stat membru după șederi de scurtă durată în alt stat membru)

(2014/C 135/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: O, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Pârâți: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, B

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Raad van State – Țările de Jos – Interpretarea art. 20, 21, 45 și 56 TFUE și a art. 3 alin. (1) (6) și (7) primul și al doilea paragraf din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05 vol. 7, p. 56) – Drept de intrare și de ședere al resortisanților țărilor terțe, membri de familie ai unui cetățean al Uniunii – Întoarcerea cetățeanului Uniunii în statul membru de origine după o ședere în alt stat membru în calitate de cetățean al Uniunii în sensul art. 21 TFUE și în calitate de beneficiar al serviciilor în sensul art. 56 TFUE – Aplicarea prin analogie a directivei, precum în cauzele C-370/90 (Singh) și C-291/05 (Eind)

Dispozitivul

Articolul 21 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că, într-o situație în care un cetățean al Uniunii a început sau și a consolidat o viață de familie cu un resortisant al unui stat terț cu ocazia unei șederi efective, în temeiul și cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 7 alineatele (1) și (2) sau la articolul 16 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, în alt stat membru decât cel al cărui resortisant este, dispozițiile acestei directive se aplică prin analogie atunci când cetățeanul Uniunii menționat se întoarce, cu membrul familiei sale vizat, în statul său membru de origine. În consecință, condițiile de acordare a unui drept de ședere derivat resortisantului unui stat terț, membru al familiei acestui cetățean al Uniunii, în statul membru de origine al acestuia nu ar trebui să fie, în principiu, mai stricte decât cele prevăzute de directiva menționată pentru acordarea unui drept de ședere derivat în favoarea unui resortisant al unui stat terț, membru al familiei unui cetățean al Uniunii, care și a exercitat dreptul de liberă circulație stabilindu-se în alt stat membru decât cel al cărui resortisant este.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.